

חשייבות כיסוי הראש בטלית בזמן התפילה

๒๖ הלכות ציצית סימן ח (שוע אורח חיים)

(ד) [ד] ונכון שיכסה ראשו (ד) בטלית :

משנה ברורה

(ד) נטילת . סגייט זה ז מכיעט לכ הולט ומניהם ליה ירלה זמים.

ומכיס יעמוד כך מעוטף בטלית על רוחו מההלה כמלחה עד סופה .
כיון נכונות הכליז זע"ל כי מכוסה בטלית
על הנטילין טל רוחם ט) ועיין ס"ס כ"ז דעתם לא יכסה לנמיין .

באר היטב

(ג) ונכון שיכסה . ולרייך לכסות
ללאו מחלה מלחלה עד סופה כדי טיחפלל נלימה מעין הכל דין ז מ"ה
ס"י קי'ו .

ותשובות

הרבב'ז

שאלות

סכלוי לגיוניס ז"ל סכל דנראים

קס דרכי קבלת המלוך שליך עניפה גמולה.

ומו דקי'ל דחטע"ג דיס לו היו בנגדו שליך טיעטה לו טלית לחתצתך
נו בטעת טחפה וכון נגנו כל יטהל וlhs כוח להטליכו על כתפיו
כלי כבל יט לו נגד חלה מזויימת חלה ודחי שלבר נרועל שליך
לכסות צו להצזנו וכון נגנו ככל גלילות יטהל ומנagg חבותינו תורט כיה
וככל"ל כחכמי :

לעילוי נשמה

רבי אברהם דב ב"ר ירוחמייאל, רב"ד,

ח' תמו תשל"ו

ורעיתו מרתה יפה, שיבגע-מנוחה,

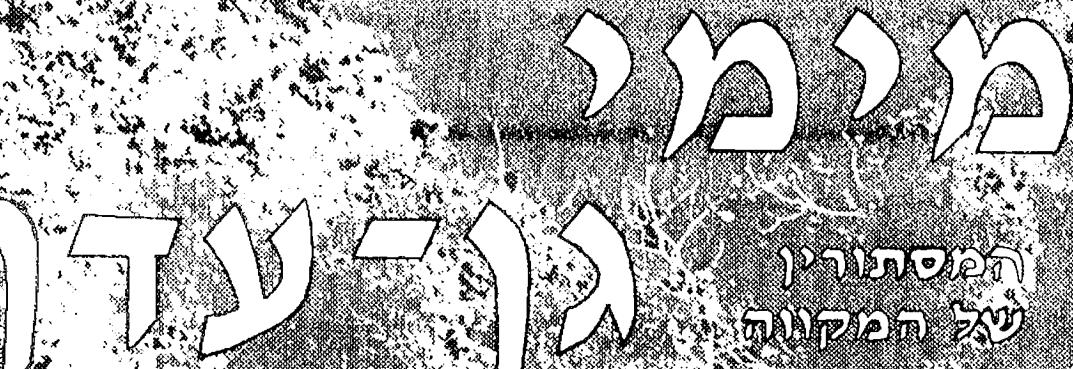
אי' דחול המועד פסח תשמ"ה

ת. ג. צ. ב. ה.

על ידי בנים עמנואל רב"ד

מוגש ע"ז

גועה לזרות יהודית / תל. י.
רחוב ראב"ד 17, בני ברק.

מקורות למנהגי הטבילה לפני התפילה

מנחים

38 39

ס"א: ד). ויש אחרים הנוהגים לטבול גם לפני קיום כל מצווה אשר קיינה תלי נגפו של אדם, כגון: תקיעת שופר, קריאת מגילה, הדלקת נר חנוכה וככ". ב. מטעם "טבילה עוזרא", (ברכות כ"ב, ב"ק פ"ב). והרמב"ם מצוטט ברבינו יונה על רב אלפס (ברכות י"ג), שמעולם לא בטל טבילה עוזרא. וכבר חובר ספר על הנושא, בשם "קדוש ישראל", ועיין בספר "חידושים גם ישנים", (ברכות ט"ו, כ"ב).

ג. טבילה לצורך מצוות תשובה. וכמובא בשם הרבי מבعلז, בסידור אור הירש, "mobaa b'magen abrahams halchot yom ha'kippurim (תר"ו:ח) בשם מהרייל שבערב יהכ"פ צרייכים לטבול במקואה, כיון שהתשובה היא מצוות עשה, ותשובה צריך טבילה. ומובא בפרק אבות (ב:ט"ו), "ושוב יום אחד לפני מיתתק", וכן בכל יום יום צריך לעשות תשובה, כי אם יודע יום מותו, וממילא צריך בכל יום ויום לטבול במקואה".

והטבילה היום יומית זואות, היא מלבד הטבילה הנחוגה בערב שבת ויום טوب. ובערך חג יש עוד טעם נוסף לטבילה זו, והוא: "חייב אדם לטהר עצמו ברגל" (ראש השנה ט"ז). ובkahilot מסדרונות נוהגים לטבול שלש פעמים ביום א' דראש השנה, וחמש טבילות בערב יום כיפור.

ובגל זה, יש בתים כניסה המכחיבים מכל היורד לפני התיבה, או העולה לקריאת התורה, לטבול בבורך לפני התפילה.

בנושאים שדיברנו קודם: הטבילה במקואה נדרשת בחוק תורה. אבל יש מקורים אחרים שבהם הטבילה במקואה היא עניין של מנהג. כיון שהטבילה במקואה מצינית שנייה במעמד, אנשים מסוימים, ביחסם חסידים, נוהגים לטבול ביום שיש אחורי הצהרים חלק מההכנות שלהם לשבת. לשבת יש מעמד יוחני גבוה השונה לחולטיין משאר ימי השבוע, והטבילה במקואה מצינית את הכנסתה למעמד הקדוצה המיוחדת (שבת'!).

(המשך המתרגם)
ויש הנוהגים לטבול גם בכלל בורך, לפני תפילת שחרית, בغال טעמים דלהן: א. כהכנה לתפילה בתוספת טהרה וקדשה תיריה. כדוגמת הכהנים שטבלו בבורך לפני העבורה (תמיד ג:ב), ו"חמש טבילות... טובל כהן גדול", לפני כל אחת מחמש בבודדות יום הכהנים (יום א'), והתפלות הרוי תוקנו במקומות העבודה בבית המקדש, ו"אין אדם נכנס לעזרה... אפילו טהור עד שיטבול", ובית הכנסת נחשב כמקדש מעט (מגילה כת.). עיין ברכות ט"ו, וגומר "כאילו טבל", מכאן שיש מעלה לטבול פנוי התפילה. עיין גדול הוא לטבול במקואה טהרה קודמת תפילה, אפילו שלא לצורך טבילה עוזרא, שהטפילה יותר מקובלת עם הטבילה לדברי הכל". (שווית בארכ' משה סי'

עובר עותקים גוספים ותרומות
נא לפניה בכתף
מונש ע"י
תנוועה להוות יהודית / תל
רח' ראניד 10, בני ברק.

לעילוי נשמה

הרב אברהם דב ב"ד ירחה מיאל, ראניד,

ח' תמוז תשלו

ורעיתתו מרתה יפה, שיינען-מנוחה,

א' דוחול המועד פסח תשש"ה

ת. ב. צ. ב. ה.

על ידי בנים עמנואל ראניד

קטע מהספר "מיימי גן עדן"

מאת: אריה קפלן

ווארואל ראניד